

ligere fremsatte beslutningsforslag fra den tid, da ministeren var i opposition.

Det har givetvis ikke været nemt for embedsværket, for de pågældende beslutningsforslag kan jo ikke karakteriseres som værende meget lange og gennemarbejdede og meget analyserende, tværtimod er de relativt korte og upræcise i deres indhold. Det forklarer jo også, at det her lovforslag i virkeligheden ikke har nogen særlig klar målsætning og noget særlig klart sigte, men stritter sådan lidt i hver retning og gæver og skader lidt efter tilfældigheder.

Vi har det sådan, at vi i virkeligheden synes, at det er svært at finde ud af, hvem man har villet gavne i denne her sammenhæng ud over at leve op til nogle valgløfter, man er kommet til at give uden helt at have gennemskuet konsekvenserne af dem.

For det første vil man flytte landzonekompetencen fra amterne til kommunerne. Det tror vi er en rigtig dårlig idé. Vi tror, at der er brug for helhed og overblik, og vi tror, at der er brug for rimelig retssikkerhed forstået på den måde, at man får den samme behandling rundtomkring, at der er nogle regler, som bliver fulgt, og at det ikke må være sådan, at et tæt forhold mellem lokale interesser og lokale myndigheder er afgørende for et ja eller et nej i de konkrete sager.

Vi frygter, at landzonekompetencen i kommunerne vil betyde mere spredt, tilfældigt byggeri og anlæg, som vil skade landskabet, skæmme landskabet, som vil give nabokonflikter, og som vil have utilsigtede naturkonsekvenser.

Vi er også noget betænkelige over for ekstra mulighed eller ligefrem ret til at opføre aftægts- og medhjælperboliger på landbrugsejendomme.

Vi kan godt umiddelbart have en vis sympati for, at man skal kunne lave en aftægtsbolig, når man har et reelt behov, men vi synes, at den meget vidtgående ret, man får med det her forslag til at opføre aftægts- og medhjælperboliger uden at skulle dokumentere behovet og uden nogen sikkerhed for, at de ikke efterfølgende bliver frastykket og dermed i virkeligheden bliver til en slags spekulationsobjekter, er meget betænkelig.

Det, der jo meget nemt kunne blive konsekvensen af det, er, at vi over årene får en slags udvikling af landsbyer, landsbylignende bebyggelser, uden nogen planlægning, uden nogen sikkerhed for, hvordan hele bæredygtighedsaspektet omkring vandforsyning, kloakering og sådan noget er planlagt, spredt rundtomkring i landskabet, uden at der for alvor er nogen, der er særlig glade for det, bortset fra dem, der må-

ske har skummet en spekulationsgevinst. Så hvis man skal give øgede muligheder for at bygge aftægts- og medhjælperboliger, bør der være langt strammere betingelser for, hvornår det kan ske, og der bør være en sikkerhed mod frastykning fra den oprindelige ejendom og dermed en sikring mod spekulationsmuligheder.

Opførelse af gyllebeholdere på markerne: Ja, man kan sige, at der nogle gange er nogle nabo-hensyn, som gør, at det kan være fornuftigt at lægge gyllebeholdere et andet sted end op ad den egentlige landbrugsbedrift, men at give frit slag til, at det er den enkelte landmand, der har ret til at lægge den ud, og at undlade at kræve, at der skal tages landskabsmæssige hensyn i placeringen, vil uden for enhver tvivl hævne sig, og det vil betyde, at man om relativt få år vil få et helt andet landskab at se her i Danmark, hvor man mange steder vil kunne se en, to, tre, fire store gyllebeholdere stikke op i det åbne land. På det tidspunkt tror jeg, at det vil komme forslagsstillerne til skade, det er bare trist, at landskabet skal tage så meget skade i mellemtiden.

Anvendelsen af de overflødiggjorte landbrugsbygninger: Der spørger vi os selv: Kan man ikke dét i rimeligt omfang i dag? Er det ikke muligt i et rimeligt omfang og ved at tilgode-se fornuftige behov at bruge landbrugsbygninger på fornuftig måde i dag? Vi har i hvert fald ikke set et dokumenteret behov, heller ikke beskrevet i lovforslaget, for, at mulighederne for at udvide mulighederne på det her område skulle gøres meget større, end de er i dag. Vi vil gerne lade os overbevise, men så kræver det, at man præsterer en argumentation, der er betydelig bedre end den, der er kommet indtil nu.

Kl. 20.30

Med hensyn til udvidelsen af mindre virksomheder, som er etableret i eksisterende bygninger i det åbne land, må man jo sige, at forslaget stort set giver frit slag. Man kan nedsætte sig, man kan udvide, og der er i realiteten næsten ingen grænser for, hvor meget man kan udvide. Og dermed får vi en situation, hvor de industrier, som det har været grundtanken i hele vores planlovgivning skal ligge i dertil indrettede industrizoner i byerne, nu kommer til at ligge ude i det åbne land, uden at der er nogen myndighed, der har planlagt, hvor de skal ligge, uden at der er nogen, der har nogen som helst indflydelse på, hvor de ligger, og uden at man reelt har en mulighed for at blokere det. Det bliver fuldstændig tilfældighedernes frie spil, hvor vi får virksomheder, som ekspanderer og der-